

'Bij trauma is praten met collega beter'

door Daniëlle Vink

WAALRE – Als verpleegkundige op een ambulance heeft de vijftigjarige Carla Auer van dichtbij meegemaakt wat een traumatische gebeurtenis met je kan doen. De Waalrese zat in 1996 bij de Herculesramp in Eindhoven in de eerste ambulance die arriveerde op de plek waar het vliegtuig was neergestort.

Carla Auer begeleidt mensen die een traumatische ervaring hebben meegemaakt. foto Ton de Hond

„Die ramp heeft alles veranderd”, vertelt ze. Destijds was er nog nauwelijks opvang binnen de ambulancedienst. „We werden geacht professioneel met al die ellende om te kunnen gaan.”

In de praktijk pakte het anders uit. Auer kwam een tijdje thuis te zitten. En ze was niet de enige. „Voor veel collega’s was het vliegtuigongeluk de spreekwoordelijke druppel.” De ramp zorgde echter ook voor een nieuwe carrière voor de Waalrese. „Ik was op dat moment bezig met een management-opleiding. Mijn afstudeeropdracht maakte ik over teams voor trauma-nazorg binnen bedrijven.”

Volgens Auer hoeft het niet zo ver te komen dat mensen thuis komen te zitten na een traumatische ervaring bij het werk. „Voorheen kwam zo iemand snel bij de bedrijfsarts terecht. Tegenwoordig zijn we erachter dat je zulke mensen veel beter kunt laten opvangen door directe collega’s”, vertelt Auer. „Als je ze met een psycholoog laat praten, geef je het signaal dat er iets mis is met hen. Dat de dingen je niet zo horen aan te grijpen, terwijl dat toch heel menselijk is.”

Inmiddels zijn steeds meer bedrijven uitgerust met BOT- teams (Bedrijfs Opvang Teams). „Het zijn echter vooral organisaties die veel met rampen te maken krijgen, zoals brandweer, politie, huisartsenorganisaties en ziekenhuizen.”

Zelf is ze betrokken geweest bij het opzetten van het BOT-team van het Maxima-ziekenhuis in Veldhoven en bij de CHP en de HOV (huisartsenposten)Ze geeft onder meer de trainingen en cursussen die de teamleden moeten voorbereiden op de gesprekken met collega's. „ De

samenstelling van een BOT-team moet een dwarsdoorsnede zijn van een bedrijf, zodat er altijd wel iemand in zit waarin je je herkent”, legt Auer uit. „Een arts praat liever met een arts, een ambulance-chauffeur liever met een ambulance-chauffeur.” Nu ze vijftig is geworden, heeft Carla Auer besloten om haar verpleegkundige werk op een lager pitje te zetten en zich helemaal te storten op het opzetten van een eigen bedrijfje voor trauma-nazorg.

„Er zijn nog veel meer bedrijven waar zo’n BOT-team nut zou hebben. En er zijn veel mensen die thuiszitten terwijl ze met de juiste begeleiding gewoon hadden kunnen blijven werken.”